

SLOTBESCHOUWINGEN TWEDE FARO GEVOLGEN ENQUÊTE (1998)

4.1 De Faro-ramp, zes jaar later

Lichamelijk klachten houden aan Uit de resultaten van de tweede enquête komt naar voren dat inzittenden nog steeds lichamelijke problemen ervaren ten gevolge van de Faro-ramp. Het percentage inzittenden dat aangaf de afgelopen drie jaar last te hebben gehad van lichamelijke problemen was iets gedaald ten opzichte van het percentage inzittenden dat ten tijde van de eerste enquête - drie jaar na de ramp - lichamelijke problemen ondervond (resp. 71% en 77%).

Opmerkelijk is echter, dat door een in aantal kleinere groep inzittenden, in grotere mate lichamelijke klachten worden vermeld.

Deze relatieve toename in het aantal lichamelijke klachten zal ongetwijfeld ten dele verklaard worden door het gegeven, dat er onder de respondenten van de tweede enquête, procentueel meer inzittenden waren die bij de vlieg-ramp gewond zijn geraakt (86% in vergelijking met 75% bij de eerste enquête).

Van de inzittenden die bij de tweede enquête aangaven last te hebben van lichamelijke problemen, heeft ruim de helft in die mate last dat ze niet meer normaal kunnen functioneren, het rustiger aan moeten doen, of beperkingen ondervinden bij het werken en/of sporten. Deze groep vormt 40% van het totaal aantal geënquêteerde inzittenden.

Psychische problemen nog aanwezig Uit de resultaten van de eerste enquête kwam naar voren dat 63% van de inzittenden, vanwege psychische problemen, geestelijke bijstand had gezocht. Van de inzittenden die hebben deelgenomen aan de tweede enquête had 57% in diezelfde periode (1993 tot en met 1995) contact met een psycholoog, psychiater of het RIAGG. Zes jaar na de ramp werd nog door een klein aantal (7) inzittenden een behandeling gevolgd in het kader van langdurige verwerkingsproblemen. Overigens is, in vergelijking met de eerste enquête, een groter percentage van de inzittenden van mening dat de ramp hun leven ook in positieve zin heeft beïnvloed (44% versus 31% bij de eerste enquête).

Ontevredenheid over juridische afhandeling Voor het merendeel van de inzittenden is zes jaar na de ramp het juridische proces omtrent de schadeclaims afgerond (85%, in vergelijking met 58% bij de eerste enquête).

Onder de inzittenden van de tweede enquête heerste echter ontevredenheid over de wijze waarop en de mate waarin de geleden schade is vergoed. In vergelijking met de eerste enquête gaf een kleiner percentage inzittenden aan tevreden te zijn over de afgehandelde schadeclaims (27% in vergelijking met 64% bij de eerste enquête). Tot zes jaar na de ramp werd (in ieder geval) door negen inzittenden nog een juridische strijd gevoerd om geleden materiele schade, tijdelijk en/of blijvend fysiek leed, psychische schade en vermindering van inkomsten vergoed te krijgen.

Maatschappelijke en financieel-economische verslechtering Bij de tweede enquête was, in vergelijking met de eerste enquête, een grotere groep inzittenden die aangaf een verandering te hebben ondergaan in hun maatschappelijke functie of werksituatie (64% tegenover 47%). Deze groep inzittenden heeft (mede) als gevolg van de Faro-ramp een andere functie (16%), is minder uren werkzaam (10%), of heeft geen betaalde baan meer (38%).

Zo'n vier op de tien inzittenden typeerde de verandering in de maatschappelijke functie als een verslechtering (41% versus 39% bij de eerste enquête).

De verandering in de maatschappelijke functie c.q. werksituatie was een van de (voornaamste) redenen, waardoor de respondenten een verandering in hun financiële situatie hebben ondervonden. Bij de tweede enquête gaf 52% van de inzittenden aan dat hun financiële situatie is verslechterd. Bij de eerste enquête was dit percentage 48%.